

Nr 240.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen med förslag till dels förordning om ändrad lydelse av 4 § i förordningen den 11 oktober 1907 angående beskattning av socker, dels ock förordning om ändrad lydelse av rubriken nr 160 i förordningen den 9 juni 1911 med tulltaxa för inkommande varor; given Stockholms slott den 25 februari 1921.

Under åberopande av härvid fogade utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för denna dag vill Kungl. Maj:t härigenom föreslå riksdagen att antaga bilagda förslag till *dels* förordning om ändrad lydelse av 4 § i förordningen den 11 oktober 1907 angående beskattning av socker, *dels ock* förordning om ändrad lydelse av rubriken nr 160 i förordningen den 9 juni 1911 med tulltaxa för inkommande varor.

Under Hans Maj:ts,
Min allernådigste Konungs och Herres frånvaro,
enligt Dess nådiga beslut:

GUSTAF ADOLF.

A. E. M. Ericsson.

Förslag

till

**förordning om ändrad lydelse av 4 § i förordningen den 11 oktober 1907
(nr 87) angående beskattning av socker.**

Härigenom förordnas, att 4 § i förordningen den 11 oktober 1907 angående beskattning av socker skall hava följande ändrade lydelse:

4 §.

Från fabrik, som står under kontroll, eller från allmänt socker-nederlag må socker, utan erläggande av sockerskatt, från riket utföras, om utförseln sker genom tullkammare under den kontroll och de villkor, som i tullstadgan bestämmas för utförsel av nederlagsgods.

Denna förordning träder i kraft dagen efter den, då förordningen, enligt därå meddelad uppgift, från trycket utkommit i Svensk författningssamling.

Förslag

till

förordning om ändrad lydelse av rubriken nr 160 i förordningen den 9 juni 1911 (nr 80) med tulltaxa för inkommande varor.

Härigenom förordnas, att rubriken nr 160 i förordningen den 9 juni 1911 med tulltaxa för inkommande varor skall hava följande ändrade lydelse:

		Kvantitet för tull- beräkningen	Tullsats	
			Kronor	öre
160	till färgen mörkare — — — — —	— — — — —	—	—
	— — — flytande tillstånd	1 kg.	—	07
	<i>Anm. 1.</i> Sockerlösningar, — — — — — — — — till honung.			
	<i>Anm. 2.</i> Då socker, även sådant i upplöst eller flytande tillstånd, från tullverket ut- lämnas till fritt bruk, skall jämte tull- avgiften erläggas sockerskatt enligt vad därom är särskilt stadgat.			

Denna förordning träder i kraft dagen efter den, då förordningen, enligt därå meddelad uppgift, från trycket utkommit i Svensk författningssamling.

*Utdrag av protokollet över finansärenden, hållet inför Hans Maj:t
Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 25 februari 1921.*

Närvarande:

Statsministern VON SYDOW, ministern för utrikes ärendena greve
WRANGEL, statsråden ERICSSON, DAHLBERG, MURRAY, ELMQUIST, MALM,
BERGQVIST, HAMMARSKJÖLD, EKEBERG, HANSSON.

T. f. chefen för finansdepartementet, statsrådet Ericsson, anförde:
Jag anhåller att få anmäla frågan om vissa författningsändringar,
vilka stå i samband med den s. k. internationella sockerunionens upp-
hörande från och med den 1 september 1920.

Då frågan om Sveriges utträde ur sockerunionen den 30 juni
1920 behandlades i statsrådet, anförde dåvarande chefen för finans-
departementet följande:

»På initiativ av belgiska regeringen bildades år 1902 i syfte å
ena sidan att utjämna villkoren för konkurrensen mellan de olika pro-
duktionsländernas betsocker och rörsocker och å andra sidan att bidra
till utvecklingen av sockerkonsumtionen den s. k. internationella socker-
unionen, till vilken Tyskland, Österrike, Ungern, Belgien, Spanien, Frank-
rike, Storbritannien och Irland, Italien, Nederländerna och Sverige ur-
sprungligen anslöto sig, och avslutades den 5 mars 1902 en konvention
härom. Denna konvention blev, sedan riksdagens beslut rörande vissa
av konventionens bestämmelser inhämtats, för Sveriges del ratificerad
den 1 maj 1903 (Svensk författningssamling nr 60). Konventionen var
avsedd att gälla under fem år från den 1 september 1903 och därefter
allt fortfarande år efter år, om icke uppsägning från någon fördrags-
slutande makts sida skedde.

För övervakande att konventionens bestämmelser utfördes, in-
rättades en ständig kommission, den s. k. permanenta sockerkommis-
sionen, med säte i Bryssel. Efter uppsägning utträdde Storbritannien
från och med den 1 september 1913 ur sockerunionen. Enligt avtal
mellan tyska, österrikisk-ungerska, belgiska, franska, luxemburgska,
nederländska, peruanska, ryska, svenska och schweiziska regeringarna
förlängdes emellertid år 1912 den genom konventionen den 5 mars 1902

bildade internationella sockerunionen, varom bestämmelser återfinnas i ett den 17 mars 1912 upprättat protokoll, ratificerat av Sverige den 29 juni 1912 (Sveriges överenskommelser med främmande makter nr 5 år 1912). Enligt artikel 5 i detta protokoll ägde var och en av de fördragslutande staterna att från den 1 september 1918 efter ettårig uppsägning utträda ur unionen. Frankrike, som med anledning härav anmälde sitt utträde, har från och med berörda den 1 september 1918 upphört att tillhöra unionen. Från tiden efter den 1 september 1918 äga enligt protokollet den 17 mars 1912 bestämmelserna i art. 10 uti konventionen den 5 mars 1902 angående uppsägning av konventionen åter tillämpning. Enligt sistnämnda bestämmelser skall, därest någon av de fördragsslutande staterna skulle uppsäga konventionen, sådan uppsägelse endast gälla för den ifrågavarande staten, och hava de övriga staterna intill den 31 oktober det år, under vilket uppsägningen skett, rätt att tillkännagiva sin avsikt att likaledes utträda från den 1 september nästföljande år. Om någon av sistnämnda stater ämnar begagna sig av denna rätt, skall belgiska regeringen inom tre månader sammankalla en konferens i Bryssel för att överlägga om, vilka åtgärder böra vidtagas.

Enligt meddelande från svenska beskickningen i Bryssel har belgiska regeringen i skrivelse till beskickningen den 8 augusti 1919, under hänvisning dels till ett å fredskonferensen i Paris fattat beslut att icke bland de internationella överenskommelser, som borde åter sättas i gällande kraft i förhållande till centralmakterna, upptaga den i Bryssel slutna sockerkonventionen, dels ock därtill att Frankrike och Storbritannien under kriget utgått ur sockerunionen, förklarat att under dessa omständigheter belgiska regeringen, om ock med beklagande och under uttalande av förhoppningen att det skulle bli möjligt att framdeles upprätta en ny sockerunion, funnit sig föranlåten att föreslå de till unionen hörande makter (utom centralmakterna) att överenskomma om att de av sockerkonventionen härflytande förpliktelser skola mellan dem och Belgien upphöra med den 31 augusti 1919.

På av utrikesdepartementet framställd begäran att bli satt i tillfälle att lämna beskickningen underrättelse om Sveriges ställning till ifrågavarande förslag, har jag, sedan kontrollstyrelsen efter att hava inhämtat svenska sockerfabriksaktiebolagets mening avgivit yttrande i ärendet, i skrivelse den 30 augusti 1919 till herr ministern för utrikes ärendena anfört, att från Sveriges sida någon erinran icke syntes vara att göra mot Belgiens utträdande ur sockerunionen.

Efter avlåtagandet av mitt berörda svar har utrikesdepartementet i en till finansdepartementet den 3 september 1919 inkommen skrivelse

meddelat, att enligt från svenska beskickningen i Bryssel ingånget telegram belgiska regeringen, samtidigt som den uttryckt förhoppning att belgiska regeringens ovanberörda förslag komme att antagas, förklarat, att Belgien under alla omständigheter komme att frånträda konventionen från och med den 1 september 1920. Beskickningen hade vidare meddelat att belgiska regeringens ifrågavarande förslag riktats till Luxemburg, Nederländerna, Peru, Sverige och Schweiz, under det hänsyn under nuvarande förhållanden icke tagits till Ryssland. Italien hade vid konventionens förnyande år 1912 frånträtt densamma.

Med hänsyn till nu inträffade förhållanden har jag ansett mig böra upptaga frågan om jämväl Sveriges frånträdande av sockerkonventionen. Såsom av det ovan anförda framgår tillhöra numera varken England, Frankrike, Centralmakterna eller Italien den internationella sockerunionen, och kan sålunda, sedan de större makterna frånträtt konventionen, densamma knappast mera hava något värde för de återstående mindre makterna.

Jag hemställer sålunda, att Eders Kungl. Maj:t, sedan nu Belgien uppsägt konventionen, förklarar, att Sverige ämnar utträda ur sockerunionen från den 1 september 1920, ävensom förordnar, att Eders Kungl. Maj:ts vederbörande beskickningar härom skola underrätta såväl belgiska regeringen som de till den internationella sockerunionen ännu hörande makter.»

Denna hemställan bifölls av Kungl. Maj:t.

Sedermera har härvarande belgiske minister på sin regerings befallning i skrivelse den 31 augusti 1920 anmält, att den internationella sockerunionen, som bildats på grund av konventionen den 5 mars 1902, upphört att gälla från och med den 1 september 1920.

Med anledning härav anbefalldes generaltullstyrelsen avgiva yttrande, och har styrelsen i utlåtande den 29 september 1920 anfört bland annat, att den internationella sockerunionens upphörande torde föranleda åtgärd för sådan ändring i gällande tulltaxa, att de av konventionen föranledda anmärkningarna 2 och 3 under rubrik nr 160 bortföller, vilket torde hava till följd, att nuvarande anmärkning 4 erhöles ordningsnummer 2.

Jämväl kontrollstyrelsen har med anledning av sockerunionens upphörande avgivit infordrat yttrande, däri påpekats, att i 4 § av förordningen den 11 oktober 1907 (nr 87) angående beskattning av socker vore föreskrivet, att från fabrik, som stode under kontroll, eller från allmänt sockernederlag socker finge, utan erläggande av sockerskatt, från riket utföras, om utförseln skedde genom tullkammare under den

kontroll och de villkor, som i tullstadgan bestämdes för utförsel av nederlagsgods, dock att vad sålunda vore stadgat icke skulle äga tillämpning, så länge den i Bryssel den 5 mars 1902 avslutade konventionen angående beskattning av socker vore för Sverige gällande. Numera kunde emellertid enligt styrelsens förmenande ovan omförmälda förbehåll uti ifrågavarande 4 § bortfalla och därför erforderlig författningsändring vidtagas.

De i generaltullstyrelsens yttrande omförmälda anmärkningar nr 2 och 3 till rubriken nr 160 i gällande tulltaxa hava nu följande lydelse: Departements-
chefen.

»Anm. 2. Socker, kommande från land, som beviljar premier för tillverkning eller utförsel av sådan vara, belägges med en tilläggsavgift till den allmänna tullsatsen i enlighet med vad särskilt är stadgat.

Anm. 3. Om ursprungsbevis för utländskt socker gäller vad därom är särskilt stadgat.»

Båda dessa anmärkningar hava tillkommit i anledning av internationella sockerunionen och hava sin syftning på av denna föranledda förhållanden.

Beträffande innehållet i den av kontrollstyrelsen berörda 4 § i förordningen den 11 oktober 1907 angående beskattning av socker tillåter jag mig hänvisa till kontrollstyrelsens nyss återgivna yttrande.

Av skäl, som framgå av det anförda, finner jag det tydligt, att i anledning av den internationella sockerunionens upphörande från och med den 1 september 1920 de av generaltullstyrelsen och kontrollstyrelsen föreslagna ändringar i nämnda författningar böra vidtagas.

Föredragande t. f. departementschefen uppläste därefter inom finansdepartementet utarbetade förslag till *dels* förordning om ändrad lydelse av 4 § i förordningen den 11 oktober 1907 angående beskattning av socker, *dels ock* förordning om ändrad lydelse av rubriken nr 160 i förordningen den 9 juni 1911 med tulltaxa för inkommande varor, och hemställde, att dessa förslag måtte genom proposition föreläggas riksdagen till antagande.

Med bifall till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställan täcktes Hans Maj:t Konungen förordna, att till riksdagen skulle avlätas proposition av den lydelse, bilaga litt. . . . vid detta protokoll utvisar.

Ur protokollet:
Martin Philipson.